

A német sajtó mai képe

Az utóbbi időben a külföldi sajtó nagyon sokat foglalkozott a németországi sajtóügyekkel. Itt-ott igen érdekes cikkek jelentek meg a német újságírás jelenlegi állapotáról illetőleg válságáról. Tény az, hogy az egykor oly erős német sajtó ma kritikus időket él át és a német lapok legtöbbszörnek a helyzete egyáltalán nem írgyélésreméltó. Egy hivatalos helyről jövő kimutatás szerint 1932 óta csaknem három és fél millió olvasót vesztek el a német újságok és 1100 német lap szűnt meg ezen idő óta. A megszűnt lapok között ott találjuk Németország legrégebb lapjait is, például az Augsburgi Abendzeitungot, amelyet 1609-ben alapítottak. Magában Berlinben a 29 napilapból ma már csak 15 jelenik meg és ennek a tizenötnek a példányszáma az utóbbi három év alatt 1,337.000-el csökkent. 1932. január 1-ei állapothoz képest példának okáért a Morgenpost 48°/o-os, a Berliner Tagblatt 75°/o-os, a B. Z. am Mittag 45°/o-os, a Lokal Anzeiger 50°/o os visszaesést mutat.

Csupán három-négy berlini lap mutat fejlődést: a Völkische Beobachter, a nemzeti szocialisták, az Angriff Dr. Göbbels propagandaügyi miniszter lapja, a Berliner Volkszeitung, amelyik a beszüntetett Vorwärts és a Rote Fahne előfizetőit kapta meg. Legújabb fejlődést mutat a Berliner Tagblatt is, amelyik most szintén nemzeti szocialista kezekben van.

Így áll tehát a német sajtó szénája és van rá kilátás, hogy még rosszabbul is fog állni, mert folyton újabb és újabb napilapok szűntetik be megjelenésüket.

Az olvasóközönség pedig nem is válogat, de egyenesen kapkod a lapok után, keresi a nekivalót, de hiába. Hiába keresi azért, mert a lapok annyira unifor-

mizáltak, hogy alig van különbség közleményeik közt, sokszor még a kiállítás, a betűformák, lapbeosztás is egyforma a napilapoknál. A német kormány cenzúrája annyira érti a dolgát, hogy az összes napilapok csaknem egyforma tartalommal jelennek meg. Keresve sem találisz a Német birodalomban három lapot, amelyeknek egyéni jellege független világnézeti, politikai iránya volna. A külföldről beengedett sajtóorgánumokért valószínű harc folyik. A kormány által irányított hírszolgálati iroda: a „D. N. B.” és a Politische und Diplomatische Correspondenz” megbénítja a lapok hírszolgálatait, mert a tudósításokat, különösen, ha azok politikai természetűek, előre be kell mutatni az előbbemlített két irodának, amelyik azután gondoskodik arról, hogy milyen formában jelenjék illetőleg ne jelenjék meg! Innen a lapok nagy egyformasága. Külföldi politikai eseményeket kommentálni, csak a Politische und Diplomatische Correspondenz kommentárja után és azzal „egybehangzóan” lehet.

A Völkische Beobachter hasábjain jelent meg ez év elején az a hivatalos közlemény, amelyik szerint: a kormány reméli, hogy a tisztviselői kar elsősorban a Völkische Beobachterre fizet elő. A kormány azt is reméli, hogy ez az óhaja egyezik a tisztviselők elhatározásával is és így előreláthatólag nem kerül sor arra, hogy a kormány vizsgálat tárgyává tegye, hogy vajjon tisztviselői milyen lapra fizetnek elő.?!

Ehhez a közleményhez nem is illik kommentár, aminthogy nem illik a német kormány legújabb sajtórendeleteihez sem.

Ú. É.